

Com explicar una evasió?

Toni Vall

L'actor Vin Diesel en una imatge de la La saga filmica *The fast and the furious*.

Universal Studios

Evasió:

1. Sortida precipitada d'un lloc tancat, especialment si es fa d'amagat.
2. Refús d'una dificultat fet amb habilitat i astúcia.
3. Fet de desconnectar d'un assumpte o d'una situació apartant-ne l'atenció.

Evasió, sí, porto dos mesos sentint aquesta paraula. Les tres accepcions li escauen, les tres són sentits aplicables al camp semàntic que tots tenim dins del cap. Tots volem sortir, fugir, escapar. Tots imaginem maneres creatives de fer de la necessitat virtut. Tots busquem instants de connexió amb altres universos, més plaents, més simpàtics, més inspiradors.

Amb els anys he après a valorar com un tresor allò que alguns en diuen “cinema d'evasió”. També és conegut com a “cinema per no pensar”, “cinema per passar l'estona” o “cinema per desconnectar” o, el més estès, “cinema d'entreteniment”. Fins fa un temps se'm feia una mica irritant aquest concepte, mandrós, fins i tot un pèl irresponsable. Deu ser veritat allò que amb els anys aprens a relaxar dogmes, a entendre punts de vista complementaris, a incorporar creences que se't feien estranyes.

Si et poses a pensar en els usos que dones al cinema segur que et surt més d'una paradoxa que no preveies. Perquè, a veure, no pot ser factible entretenir-se amb un film d'aventures clàssic i també amb una profunda història introspectiva d'Antonioni. Per què no? Bé, potser *entretenir* no seria la paraula justa en el segon cas, però potser *estimular*, *engrescar* o *flipar* sí que vindrien més al cas. Tan vàlid és voler evadir-se amb *Els Goonies* com amb *Fast & furious* o *El pont sobre el riu Kwai* o *Sexe a Nova York* o repetint per cinquena vegada la trilogia d'*El padrí* sencera o atrevint-te per primer cop amb *Els 400 cops* o donant una oportunitat al cinema de Bela Tarr o a un film semidesconegut de Jean-Luc Godard.

L'evasió, l'entreteniment, la intenció de passar-s'ho bé, viuen dins de la pròpia essència del cinema. Les possibilitats són infinites, els instants també. Les petites històries que hi ha darrere cada pel·lícula, darrere els perquès del seu visionat, són les històries que anem construint, els moments en què som presents i els moments en què estem completament evadits. ●

